

MODERN GREEK A2 – HIGHER LEVEL – PAPER 1 GREC MODERNE A2 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1 GRIEGO MODERNO A2 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Tuesday 21 May 2002 (afternoon) Mardi 21 mai 2002 (après-midi) Martes 21 de mayo de 2002 (tarde)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Section A consists of two passages for comparative commentary.
- Section B consists of two passages for comparative commentary.
- Choose either Section A or Section B. Write one comparative commentary.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- Ne pas ouvrir cette épreuve avant d'y être autorisé.
- La section A comporte deux passages à commenter.
- La section B comporte deux passages à commenter.
- Choisissez soit la section A soit la section B. Écrire un commentaire comparatif.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- En la Sección A hay dos fragmentos para comentar.
- En la Sección B hay dos fragmentos para comentar.
- Elija la Sección A o la Sección B. Escriba un comentario comparativo.

Διαλέξτε ή την πρώτη ή τη δεύτερη ενότητα

ENOTHTA A

Να αναλύσετε και να συγκρίνετε τα ακόλουθα δύο κείμενα. Εξετάστε τις ομοιότητες και τις διαφορές που έχουν μεταξύ τους, καθώς και το θεματικό τους περιεχόμενο. Σχολιάστε πώς χειρίζονται οι συγγραφείς τη δομή, τον τόνο, τις εικόνες και άλλα υφολογικά στοιχεία για να μεταδώσουν το νόημα που θέλουν.

Κείμενο Α-1

10

15

Α γ ά π η ! πώς είπα τ' όνομά σου και δεν κάηκα;!

ΣΕΡΝΩ την πένα μου μαλακά για να μην ξυπνήσω. Πρέπει να ονειρεύτηκα. Δεν μπορεί άνθρωπος να 'ναι τόσο ευτυχισμένος με ανοιχτά μάτια.

Είμαι κοιμισμένος μέρες τώρα μες στην αγκαλιά της αγάπης. Γράφω κι οι ροδοδάφνες γύρω μου κοκκινίζουν. Είναι πολλά αυτά τα λουλούδια εδώ.

Όλος ο κόσμος είναι ροδοδάφνινος.

Το κύμα δίπλα μου λευκαίνει τα χαλίκια τραγουδώντας. Γράφω κι η καρδιά μου λέει ακατάπαυτα «α γ α π ώ, α γ α π ώ, α γ α π ώ...» Είναι ξαπλωμένη τώρα στο πλάι μου, με μάτια κλειστά. Θροΐζει γλυκά η αναπνοή της σαν άνθος που το φιλούν οι πνοές. Αγαπημένη...

Οι βλεφαρίδες της σχεδιάζουν στο πρόσωπό της βελονωτές σκιές. Κοιμάται και γλυκαίνουν όλα. Ο αέρας φυσά ντροπαλά σαν ένας μικρός έρωτας. Όλα θα τα πω εδώ, όλα θα τα φωνάξω με τρελό πάθος. Θα δώσω στη ζωή τ' όνομά της, θα τη λέω «Ζωή» και θα την ανασαίνω. Θα τη βαφτίσω φωτιά... Θα τη φωνάζω φωτιά και θα καίω τα χείλη μου.

Άσ' την όμως να κοιμηθεί... Μπορώ να την κοιτώ απλωμένην κάτω από τα μάτια μου... Το ουράνιο κορμί της, ν' αναριγά σαν κύμα... Την κοιτώ και δεν κουράζομαι... Μια μυστική μελωδία βγαίνει από πάνω της. Ένα έντομο ήρθε και κάθισε στο χέρι μου. «Μπορώ να πεθάνω;» –με ρώτησε- «Όχι» του απαντώ, «γιατί αγαπώ». Κείνη κοντά μου κοιμάται και δεν ξέρει ότι εγώ

20 έσωσα τώρα τη ζωή ενός εντόμου.

Μενέλαος Λουντέμης, *Έκσταση*, 9^η εκδ., Αθήνα 1976

Κείμενο Α-2

5

ΠΑΡΕΝΘΕΣΗ

Τώρα το ξέρεις: τα βουνά δε μπορούνε να μας χωρίσουν.
Απ' τη μια μεριά κι απ' την άλλη τους, συναντιώνται οι ανάσες μας.
Οι δρόμοι κι οι θάλασσες είναι η προέχταση των χεριών μας. Το ξέρεις:

Μας ενώνει μια γέφυρα που καμιά τσεκουριά δε μπορεί να την κόψει, γιατί είναι ο χρόνος.

10 Και το νόημα του χρόνου.

Και φεύγοντας έρχεσαι.

Και φεύγοντας έρχομαι. Δεν υπάρχει άλλος χώρος

έξω απ' το χώρο μας. Κι ο άνεμος είναι

15 η αφή των χεριών μας.

Καθώς ταξιδεύουμε,

εσύ στο βορρά, εγώ προς το νότο, κοιτώντας τον ήλιο, ο καθένας μας έχει τον άλλο στο πλάι του.

> Νικηφόρος Βρεττάκος, Το βάθος του κόσμου – Ο χρόνος, το Ταξίδι και η Απόσταση, 1964

ENOTHTA B

Να αναλύσετε και να συγκρίνετε τα ακόλουθα δύο κείμενα. Εξετάστε τις ομοιότητες και τις διαφορές που έχουν μεταξύ τους, καθώς και το θεματικό τους περιεχόμενο. Σχολιάστε πώς χειρίζονται οι συγγραφείς τη δομή, τον τόνο, τις εικόνες και άλλα υφολογικά στοιχεία για να μεταδώσουν το νόημα που θέλουν.

Κείμενο Β-1

5

10

15

20

25

ΜΕΤΑ ΤΙΣ ΣΠΕΤΣΕΣ ήρθε η σειρά των Κυκλάδων. Αυτό πια στα φοιτητικά μου χρόνια. Εδώ δεν είχα να κάνω μόνον με τα φυσικά στοιχεία, ήτανε και τα κτίσματα που είχανε τα νησιά, και οι κληρονομιές τους που σήκωναν, αρχαίες, βυζαντινές, νεοελληνικές. Μια κολόνα αρχαίου ναού, αλλού ένα μοναστήρι, ένα ξωκλήσι, αλλού ένας περιστεριώνας.

Άρχιζα να διακρίνω τη βαθύτερη συνέπεια και συνέχεια που αντιπροσωπεύανε όλα αυτά μέσα στην ελληνική διάρκεια, όπως την είπαμε αργότερα, όσο διαφορετικά κι αν έμοιαζαν μεταξύ τους. Θυμάμαι ότι τα χρόνια εκείνα, αν δεν κάνω λάθος το 1933, είχε έρθει στην Αθήνα ο Le Corbusier. Εγώ τότε είχα μια μανία με την αρχιτεκτονική και τον Le Corbusier τον θαύμαζα, γιατί πραγματικά ήταν ο πατέρας της μοντέρνας αρχιτεκτονικής.

Όταν τον άκουσα λοιπόν να μιλά για τους λαϊκούς τεχνίτες, τους μαστόρους που κάνανε τα σπίτια στις Κυκλάδες, όταν τον άκουσα να μιλάει και να εξηγεί με ποιον τρόπο είχανε βρει λύσεις που ήταν και εξυπηρετικές για τον άνθρωπο και αισθητικά ωραίες, μου έκανε μεγάλη εντύπωση, αλλά και με ικανοποίησε, γιατί μου έλυσε μιαν αντίφαση μέσα μου: ότι μπορώ να θαυμάζω και της παράδοσης τα στοιχεία και τα μοντέρνα εξίσου. Κι ότι δεν υπήρχε ανάμεσά τους αυτή η αντινομία¹ που φαίνεται εξωτερικά.

Έτσι, σιγά σιγά το Αιγαίο άρχισε να αποκτά για μένα ένα βάρος διαφορετικό. Ήταν ο ομφαλός αυτού που ονομάζουμε ελληνικό πνεύμα, ήταν ο φορέας της πεμπτουσίας των αξιών.

Υπάρχουνε τόποι που είναι ωραίοι απλώς. Υπάρχουνε άλλοι που έχουνε σημασία επειδή στο χώρο τους αναπτύχθηκε ένας ορισμένος πολιτισμός. Το Αιγαίο όμως συνδυάζει και τα δύο. Είναι μια μοναδικότητα, γιατί δεν πιστεύω ότι υπάρχει πουθενά αλλού αυτή η συνεχής διείσδυση στεριάς και θάλασσας, και αυτή η καθαρότητα. Επομένως, είναι αυτό που δίνει μια μοναδικότητα στη φυσιογνωμία μας από το ένα μέρος, και από το άλλο σηκώνει έναν απέραντο, σε βάθος, πολιτισμό, χωρίς κανένα χάσμα.

Οδυσσέας Ελύτης, Αυτοπροσωπογραφία σε λόγο προφορικό, Αθήνα 2000

¹ αντινομία : αντίφαση

Κείμενο Β-2

Αιγαίο: Το αρχιπέλαγος της αυθαιρεσίας

ΟΡΓΙΟ ΠΑΡΑΝΟΜΙΑΣ. Μόνο στις Κυκλάδες 145 κτίρια έχουν κριθεί κατεδαφιστέα. Με άδειες για διώροφα χτίζουν τετραώροφα. Σπίτια πάνω στην άμμο, ξενοδοχεία σε ακατοίκητες βραχονησίδες.

Μια άλλη πλευρά, γκρίζα που μουτζουρώνει το γαλάζιο, κρύβουν τα νησιά του Αιγαίου. Οι διαφημιστικές καμπάνιες την αποκρύπτουν επιμελώς.

Εμείς αποφεύγουμε να τη θυμόμαστε. Στο νου κρατάμε πανέμορφες ακρογιαλιές, λευκά σπιτάκια. Τα υπόλοιπα τα προσπερνάμε. Όμως, αυτά υπάρχουν. Είναι η άλλη όψη. Αυτή της αυθαιρεσίας. Κτίσματα πάνω στην άμμο. Πολυώροφα ξενοδοχεία και λοιπά τσιμεντένια εξαμβλώματα κόντρα σε κάθε αισθητική –ένα ακόμα πλήγμα στην αρμονία που προσφέρει η παραδοσιακή αρχιτεκτονική. Υπάρχουν και άλλα. Άθλιες διαφημιστικές ταμπέλες, ηλιακοί θερμοσίφωνες που κρύβουν τα ηλιοβασιλέματα, κλιματιστικά, προβολείς,

μεγάφωνα τοποθετημένα όπως όπως εκεί όπου σίγουρα δεν θα έπρεπε να είναι. Μια μεγάλη παραφωνία όλα αυτά. Εκεί όπου κάποτε ήταν ο παράδεισος. Μετά ήρθε ο τουρισμός…

Τα στοιχεία που έχουν στη διάθεσή τους οι αρχιτέκτονες του υπουργείου Αιγαίου είναι αποκαλυπτικά. Αυθαιρεσία και τουριστική ανάπτυξη, δυστυχώς, πάνε μαζί. Οι αρμόδιοι φορείς όταν δεν παρανομούν, αδιαφορούν. Τα 145 φτάνουν τα αυθαίρετα που έχουν κριθεί κατεδαφίστε μόνο στη νομαρχία Κυκλάδων. Απόφαση που ποτέ δεν εκτελέστηκε, ενώ σε 183 ακατοίκητες νησίδες του Αιγαίου υπήρξαν παραβάσεις που έφταναν ως και την ανέγερση ξενοδοχειακής μονάδας.

Ήταν πριν από λίγες μέρες, όταν κάτοικοι μικρού νησιού των Κυκλάδων επισκέφτηκαν τον υπουργό Αιγαίου ζητώντας να μην εφαρμοστεί διάταγμα το οποίο προέβλεπε την τροποποίηση των όρων δόμησης σε εκτός σχεδίου περιοχές.

25 Στην ουσία ήθελαν να συνεχίζουν να αυθαιρετούν, αφού το διάταγμα θα προστάτευε τις ακρογιαλιές από κτίσματα πάνω στο κύμα, ενώ έλεγχε τον όγκο και το ύψος τους.

Και βέβαια τα κτίσματα που σκόπευαν να ορθώσουν δεν προορίζονταν για ιδιοκατοίκηση αλλά για εμάς. Τους τουρίστες. Εγχώριους και μη. Ένα σκοπό είχαν οι φίλοι μας: το κέρδος. Περισσότερα χαρτονομίσματα στις τσέπες τους στο τέλος της σεζόν, χωρίς καθυστέρηση. [...]

Αντώνης Γαλανόπουλος, εφημ. ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 14 Ιουλίου 2001